മനോനിഷ്ഠഫാന്റസിയുടെ ആവിഷ്കാരം എം.മുകുന്ദന്റെ കഥകളിൽ

ദേവിക വി.എസ്.
ഗവേഷക
യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ്
തിരുവനന്തപുരം
E-mail: devikavs222@gmail.com

സംഗ്രഹം

താൽക്കാലികമായ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബോധമനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുകയും ഉപബോധമനസ്സ് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വ്യക്തികളിൽ പല മിഥ്യാധാരണകളും രൂപപ്പെടുന്നു. ഈ ഒരു ധാരണയ്ക്ക് സമൂഹവും ഒരു പരിധിവരെ കാരണമാകാറുണ്ട്. ഇത്തരം വ്യതിയാനങ്ങളെ എഴുത്തുകാരൻ കഥാവിഷയമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിൽ പുതിയൊരു ആഖ്യാനതന്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ ഇത്തരം കഥകളിലൂടെ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ മികച്ച കഥകൾ സൃഷ്ടിച്ച ആധുനിക എഴുത്തുകാരനാണ് എം.മുകുന്ദൻ. വ്യക്തിമനസ്സിന്റെ വിഹ്വലതകളും അന്യഥാബോധവും പകർത്തിയെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒട്ടു മിക്ക കഥകൾക്കും സാധിച്ചു. അവ പ്രമേയത്തിലും കാഴ്ചപ്പാടിലും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നവയാണ്. കാലഘട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യക്തികൾക്കുണ്ടാകുന്ന സാമൂഹികവും മാനസികവുമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഓരോ കാലത്തിലെയും കഥാകൃത്തുക്കൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് കൂടുതൽ പ്രകടമായത് ആധുനികഘട്ടത്തിലാണ്.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ആന്തരികതയിലേക്കുള്ള എഴുത്തുകാരന്റെ സഞ്ചാരം സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമാണ്. എഴുത്തുകാരൻ അനുഭവിക്കുന്ന ഇത്തരം അസ്വസ്ഥതകളെ ചെറുകഥയിൽ ആവിഷ്കരിച്ച എഴുത്തുകാരനാണ് എം.മുകുന്ദൻ. അതിനായി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്ത രചനാസങ്കേതം ഫാന്റസിയാണ്. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യ ചിന്തകന്മാരായ കാമുവിന്റെയും സാർത്രിന്റെയും കാഫ്കയുടെയും സോൾ ബെല്ലോയുടെയും ദർശനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ് മുകുന്ദന്റെ കഥകൾ. ഇവരുടെ ദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാഗരികജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ വ്യക്തികൾ അനുഭവിക്കുകയും നേരിടുകയും ചെയ്യുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ ജീവിതാവസ്ഥകളുടെ ആവിഷ്കരണം ആണ് മുകുന്ദന്റെ രചനകൾ. പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാനാകാതെ മുന്നോട്ടുപോകുന്ന വ്യക്തമനസ്സിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ സഞ്ചാരത്തെയും ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ അന്വേഷണവിധേയമാക്കുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: മനോനിഷ്ഠ ഫാന്റസി, മിഥ്യ, അസ്തിത്വബോധം, അന്യവൽക്കരണം

ആമുഖം

'ഫന്റാസിയ' എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഫാന്റസി എന്ന പദത്തിന്റെ ഉദ്ഭവം. റിയലിസത്തിന്റെ എതിർപദമായാണ് ഫാന്റസി സാഹിത്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സ്വന്തം സങ്കല്പങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഫാന്റസി എന്ന രചനാസങ്കേതം കലാകാരനെ സഹായിക്കുന്നു. അതുപോലെ കലാകാരന്റെ മാധ്യമത്തിൽ ഭാവപരവും രൂപപരവുമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഫാന്റസിക്ക് സാധിക്കുന്നു. ഫാന്റസി എന്ന രചനാസങ്കേതം സന്ദർഭങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പല രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാവനയുടെ അനിയന്ത്രിതമായ അവസ്ഥ, ഫാന്റസിയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്ന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഒരു നിശ്ചിത പരിധിക്കുപുറത്ത് ഭാവന എഴുത്തുകാരിൽ സന്നിവേശിക്കുമ്പോൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന സൃഷ്ടി ഫാന്റസിരചനയായി രൂപപ്പെടുന്നു. അത് മനോവൈചിത്ര്യ ചിത്രീകരണമാകുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ അതിശയകരവും വിചിത്രവുമാകുന്നു. ഇത്തരം മാനസികചിത്രങ്ങൾ അയഥാർത്ഥമോ അല്ലെങ്കിൽ അതിശയകരമോ അത്ഭുതാത്മകമോ ആകാം. മനഃശാസ്ത്രപരമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാങ്കല്പിക സ്വപ്നത്തെയും ഫാന്റസി ആയി കണക്കാക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ മായകാഴ്ച, ഭ്രമം, സാങ്കല്പികസൃഷ്ടി, സ്വപ്നം തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഫാന്റസി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഫാന്റസിയെ പ്രമേയത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എട്ടായി തിരിക്കുന്നുണ്ട്. മനോനിഷ്ഠഫാന്റസി, ശൈലിനിഷ്ഠഫാന്റസി, രചനനിഷ്ഠഫാന്റസി, കഥാപാത്രനിഷ്ഠഫാന്റസി, ഐതിഹ്യനിഷ്ഠഫാന്റസി, പ്രതീതിനിഷ്ഠഫാന്റസി, ഭീതിനിഷ്ഠഫാന്റസി, അത്ഭുതാത്മകഫാന്റസി എന്നിവയാണവ. ഫാന്റസികൾക്കെല്ലാം തന്നെ മാനസികമായ അടിത്തറയുള്ളതിനാൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഫാന്റസി മനോനിഷ്ഠഫാന്റസിയാണ്.

അന്തഃസംഘർഷം അനുഭവിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ മനോനിഷ്ഠഫാന്റസിയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുന്നു. ഈ വൈരുദ്ധ്യാത്മകതയെ സൗന്ദര്യപ്രദമായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഫാന്റസി എന്ന രചനാസങ്കേതത്തിലൂടെ എഴുത്തുകാരന് കഴിയുന്നു. വ്യക്തികളിൽ രൂപപ്പെടുന്ന മാനസികസംഘർഷങ്ങൾ പല തരത്തിലുള്ളവയാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് തന്റെ ഉള്ളിൽ രൂപപ്പെടുന്ന അന്തരാത്മാവുമായി സംഘർഷത്തിലേർപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയാണ്. ഈ ഒരവസ്ഥയ്ക്ക് സമൂഹവും കുടുംബവുമെല്ലാം ഒരു പരിധിവരെ കാരണക്കാരാകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വരൂപീകരണത്തിന് സമൂഹത്തിനും കുടുംബത്തിനുമുള്ള പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ സദാചാരനിയമങ്ങൾ, ജീവിതശൈലി, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഒരു മനുഷ്യനെ സ്വാധീനിക്കുകയും അതിൽനിന്നും പുതിയൊരു വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വ്യക്തി സമൂഹജീവിയായി മാറുന്ന ഓരോ ഘട്ടത്തിലും സമൂഹവുമായി സംഘർഷത്തിലേർപ്പെടുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെയും വ്യക്തിയുടെയും താല്പര്യങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമാകുമ്പോൾ അത് വ്യക്തിയെ മാനസികസംഘർഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള മാനസിക സംഘർഷങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ എഴുത്തുകാർക്ക് മനോനിഷ്ഠ ഫാന്റസി വളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. മാനസികസംഘർഷം അനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് ബോധമനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടമാകുകയും പകരം ആന്തരികവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി മിഥ്യാദർശനത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളാണ് മനോനിഷ്ഠ

 ISSN: 2582 - 2594

ഫാന്റസിയുടെ പരിധിയിൽ വരുന്നത്. മനോനിഷ്ഠഫാന്റസി തികച്ചും വ്യക്തിനിഷ്ഠമാണ്. വ്യക്തിക്കുമേൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ അയാളിൽ മിഥ്യാദർശനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ആ സമയത്തെ അനുഭവങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി അനുഭവിക്കുന്നതായി തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് മനോനിഷ്ഠ ഫാന്റസിയുടെ പ്രത്യേകത. വ്യക്തിമനസിന്റെ വിഭ്രമത്തിൽ നിന്നും രൂപപ്പെടുന്നതാണ് ഈ ഫാന്റസിയെങ്കിലും മനസ്സിന്റെ ഇത്തരം സംഘർഷങ്ങളെയും വ്യക്തിക്കുമേൽ അവ ഏൽപ്പിക്കുന്ന ആഘാതങ്ങളെയും കുറിച്ച് പൂർണ്ണബോധ്യമുള്ള എഴുത്തുകാരനു മാത്രമേ അവ സാഹിത്യസൃഷ്ടിയായി പുനർനിർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പ്രാചീനകാലഘട്ടം മുതൽക്കെ ഫാന്റസിക്ക് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ പ്രചാരം ലഭിച്ചിരുന്നു. മിത്തുകളും ഇതിഹാസങ്ങളും പുരാണകഥകളുമെല്ലാം പ്രാക്തനമനുഷ്യന്റെ ഭാവനയിൽ നിന്നും രൂപപ്പെട്ടവയാണ്. അസാധാരണവും അസംഭവ്യവുമായ ഇത്തരം ആഖ്യാനങ്ങൾ അത്ഭുതസ്വഭാവം മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നവയും ഭയം സൃഷ്ടിക്കുന്നവയുമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ഭയവും അത്ഭുതസ്വഭാവവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആഖ്യാനങ്ങൾ ഫാന്റസി രചനകളായി അറിയപ്പെടുന്നു. സാങ്കല്പികവും അമാനുഷികവും പ്രകൃതിവിരുദ്ധവുമായ കഥാപാത്രങ്ങളടങ്ങിയ ഐതിഹ്യകഥകൾ, നാടോടിക്കഥകൾ, ഉപനിഷത്ത് കഥകൾ, മാന്ത്രികകഥകൾ, മഹാഭാരതകഥകൾ, രാമായണകഥകൾ, മറ്റു ഇതിഹാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം മലയാളത്തിലെ ഭ്രമാത്മകസ്വഭാവമുള്ള കഥകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ചെറുകഥയുടെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഫാന്റസി ഒരു രചനാതന്ത്രമായി കൊണ്ടുവന്നത് വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻനായരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ദ്വാരക' എന്ന കഥയിലൂടെയാണ് ഫാന്റസി കടന്നുവന്നത്. അതിനുശേഷം ചെറുകഥയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ഫാന്റസി എന്ന രചനാസങ്കേതത്തിനു പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു തുടങ്ങി. തുടർന്നുള്ള ചെറുകഥയുടെ വികാസ പരിണാമങ്ങളിൽ ചെറുകഥയുടെ കേന്ദ്രം സമൂഹത്തിൽ നിന്നും മാറി വ്യക്തി മനസ്സിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു. ആധുനികഘട്ടത്തിലാണ് ഇത്തരം മാനസികവിഷയങ്ങൾക്ക് ചെറുകഥയിൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു തുടങ്ങിയത്.

വ്യക്തിമനസ്സിലെ അന്തഃസംഘർഷങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികത നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ മലയാള ചെറുകഥയിൽ അവതരിപ്പിച്ച ആധുനിക എഴുത്തുകാരനാണ് എം.മുകുന്ദൻ. ഇത്തരം മാനസിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മുകുന്ദന്റെ കഥകളാണ് 'നദിയും തോണിയും', 'പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ', 'രാധ രാധ മാത്രം', 'അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടി' തുടങ്ങിയവ. ആധുനിക മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന അന്യവൽക്കരണം, കാലഘട്ടത്തിന്റെ മാറ്റം, സാമൂഹികമായ ഒറ്റപ്പെടൽ തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണമാണ് ഈ കഥകൾ, അവ എപ്രകാരം കഥകളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ പഠനമാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

മനസ്സിന്റെ വിചിത്രവഴികൾ

സമൂഹജീവിയായ മനുഷ്യനെ മനോനിഷ്ഠ ഫാന്റസിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് സമൂഹം തന്നെയാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സമൂഹത്തിനു മുന്നിൽ വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വം വരെ ചോദ്യചിഹ്നമാകാറുണ്ട്. ഇത്തരം അവസ്ഥകൾ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യയാഥാർത്ഥ്യമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാന്റസി അഥവാ ഭ്രമാത്മകത പലപ്പോഴും ആഗ്രഹപൂർത്തീകരണത്തിന്റെ ഫലമായാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എം.മുകുന്ദന്റെ

മിക്ക കഥകളിലും ഇത്തരം ഭ്രമകല്പനകൾ ബോധപൂർവമായ യാഥാർത്ഥ്യമായി കടന്നുവരുന്നു. കാലങ്ങളായി സമൂഹം പറഞ്ഞുവച്ചിട്ടുള്ള സദാചാര ചിന്തകളും വ്യക്തി അനുശാസിക്കേണ്ട നിയമങ്ങളും കാലത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മനുഷ്യമനസ്സിനെ എങ്ങനെയെല്ലാം ബാധിക്കുമെന്നും അതിലൂടെ വ്യക്തികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മാനസിക രൂപീകരണവുമാണ് എം.മുകുന്ദന്റെ കഥകൾ. അതിൽ മിഥ്യാദർശനവും ദിവാസ്വപ്നവും മനസ്സിന്റെ രണ്ട് സഞ്ചാരപാതകളായാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഉപബോധമനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മിഥ്യാദർശനം രൂപപ്പെടുന്നത്. സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതായി തോന്നുകയും യുക്തിരഹിതമായ കാര്യങ്ങൾ മുന്നിൽ തെളിയുന്നതായി തോന്നുന്നതും മിഥ്യാദർശനത്തിന്റെ ഫലമായാണ്. മനസ്സിന്റെ അമിതമായ ഉത്കണ്ഠകളും സംഘർഷങ്ങളുമാണ് ഈ പ്രതിഭാസത്തിനു കാരണം. ഇത്തരത്തിൽ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധികൾ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്ന വ്യക്തികളിലെ ആശങ്കകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ഏതാനും കഥകളാണ് ഇവിടെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

മുകുന്ദന്റെ ദർശനത്തെ സ്വാധീനിച്ച പാശ്ചാത്യചിന്തകന്മാരാണ് സാർത്ര്, കാമു, കാഫ്ക, സോൾ ബെല്ലോ തുടങ്ങിയവർ. അന്യവൽക്കരണത്തെ ആധുനികജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അപഗ്രഥിച്ച തത്ത്വചിന്തകനാണ് സാർത്ര്. തുടർന്ന് കാമു, കാഫ്ക, ഷെനെ, സോൾബെല്ലോ തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യഎഴുത്തുകാരുടെ കൃതികളിൽ ഈ മാനസികാവസ്ഥ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ലോകം ക്രമരഹിതമാണ്, ജീവിതം അസംബന്ധവും വ്യർത്ഥവും അർത്ഥശൂന്യവുമാണ്, ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെയും ലോകത്തിന്റെ ക്രമക്കേടുകളെയും അന്വേഷിക്കലാണ് ആധുനികസാഹിത്യത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും ലക്ഷ്യം എന്നതായിരുന്നു ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തം. കാഫ്കയെ സംബന്ധിച്ച് ലോകം അജ്ഞത നിറഞ്ഞതാണ്. ലോകവുമായുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന് കാഫ്ക തയ്യാറാവുന്നില്ല. "ലോകവും വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള ഈ വിടവിൽനിന്നാണ് ഏകാന്തതയും അന്യതാബോധവും ജനിക്കുന്നത്"1 എന്ന കാഫ്കയുടെ ദർശനം തന്നെയാണ് നഗരജീവിതത്തിൽ മുകുന്ദനും നേരിടുന്നത്.

'നദിയും തോണിയും', 'പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ', 'രാധ രാധ മാത്രം', 'അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടി' തുടങ്ങിയ കഥകളിൽ നിഗൂഢമായ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയുള്ള അന്വേഷണമാണ്. ഏകാകിത്വമനുഭവിക്കുന്നവരും അനാഥരും അന്യവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നവരുമാണ് ഈ കഥകളിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. ജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ സമസ്യകളെക്കുറിച്ചും പരമമായ സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യങ്ങളുമായ് അലയുന്നവരാണ് അവർ. യാഥാർഥ്യവും വ്യക്തിയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടാതെ ജീവിതത്തിൽ അർത്ഥശൂന്യത അനുഭവപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയാണ് അബ്സേർഡ് അഥവാ അസംബന്ധം എന്ന കാമുവിന്റെ ഈ ദർശനം മുകുന്ദന്റെ കഥകളിൽ കാണാം. തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ മുകുന്ദൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതും അർത്ഥശൂന്യമായ ലോകത്തെയും അതിലെ ദുഃഖിക്കുന്ന മനുഷ്യനെയും അവതരിപ്പിക്കുന്ന അസംബന്ധതയുടെ ഈ ദർശനത്തെയാണ്. ഈ ദർശനം അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥകളാണ് 'നദിയും തോണിയും', 'പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ' തുടങ്ങിയ കഥകൾ. അസ്തിത്വം, സ്വത്വം, മരണം തുടങ്ങിയ സങ്കീർണത നിറഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ കഥകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. കാമുവിന്റെയും സാർത്രിന്റെയും കൃതികളിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങൾ ഈ കൃതികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അന്യവൽക്കരണത്തിന്റെ

 ISSN: 2582 - 2594

തീവ്രത അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥകളാണ് 'രാധ രാധ മാത്രം', 'അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടി' തുടങ്ങിയവ. "വ്യക്തിയുടെ അന്യഥാബോധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്കണ്ഠ, യുക്തിരാഹിത്യത്തിൽ എത്തിനില്ക്കുന്ന ചില മാനസികാവസ്ഥകളുടെ നേർക്കുള്ള ആഭിമുഖ്യം"2 തുടങ്ങിയ സാർത്ര് അവതരിപ്പിച്ച ആശയങ്ങളാണ് ഈ കഥകൾക്ക് അടിസ്ഥാനം.

സത്യവും മിഥ്യയും ഇടകലർത്തി എം.മുകുന്ദൻ രചിച്ച കഥയാണ് 'നദിയും തോണിയും.' ഭാസ്കരൻ എന്ന കഥാപാത്രം കുടുംബത്തോടെ ഒരു യാത്ര പോകുന്നതിന്റെ ഒരുക്കങ്ങളോടെയാണ് ഈ കഥ ആരംഭിക്കുന്നത്. ശ്മശാനത്തിലേക്കായിരുന്നു ആ യാത്ര. അവിടെ കാലൻ കുട്ടൻപിള്ള എന്ന വ്യക്തിയുടെ കൈകളിൽ ഭാസ്കരനെ ഏൽപ്പിച്ചശേഷം കുടുംബം മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. തുടർന്ന് ചക്രവാളം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള യാത്രയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത് ആർത്തലച്ചൊഴുകുന്ന നദിയുടെ തീരത്താണ്. അവിടെ കണ്ട തോണിയിലേക്ക് ഭാസ്കരനെ തള്ളിയിട്ട ശേഷം കുട്ടൻപിള്ള അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നതാണ് കഥ. ശക്തമായ ഓളങ്ങളുള്ള ആ നദി കടന്ന് ഭാസ്കരന് അക്കരെയെത്താൻ കഴിയുമോ എന്ന ചോദ്യം വായനക്കാരോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്. ഇനി എങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകും എന്ന ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തിന് അടിമപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയാണ് ഭാസ്കരനിലൂടെ ഈ കഥ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഭാസ്കരന്റെ മനോനിലയെ മുൻനിർത്തി ആധുനിക മനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന വലിയൊരു ജീവിതപ്രശ്നമാണ് ഈ കഥ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്.

വ്യക്തിയുടെ സ്വത്വബോധം നഷ്ടമാകുന്ന അവസ്ഥ വിഭ്രമാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥയാണ് 'പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ'. ഈ കഥയിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രമായ പ്രകാശൻ സ്വത്വബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട് ഭീകരത അനുഭവിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ്. നാട്ടിൽ തീവണ്ടിയിറങ്ങുമ്പോൾ മുതൽ സ്വയം അപരിചിതനായി മാറുകയാണ് പ്രകാശൻ. തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ വന്ന നാണുനായരോട് ചോദിച്ച് പോകുന്ന, വഴിനീളെ കാണുന്ന പക്ഷികൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ എല്ലാത്തിന്റെയും പേര് മനസ്സിലാക്കി. തുടർന്ന് വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ അച്ഛൻ, അമ്മ, പെങ്ങൾ എന്നിവരും പ്രകാശിന് അപരിചിതരായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ 'താനാരാണ്' എന്ന തികച്ചും അന്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യം സ്വയം ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടാണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്. സ്വത്വപ്രതിസന്ധിയിൽ വലയുന്ന കഥാപാത്രത്തെയാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. താനുൾപ്പെടെ തന്റേതായ എല്ലാത്തിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള സ്വത്വബോധം അയാൾക്ക് നഷ്ടമാകുന്നു. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിൽ നിന്നും അയാൾ പോലുമറിയാതെ തികച്ചും അന്യനായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ മറ്റൊരവസ്ഥയാണ് 'പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ'.

"അന്യനിലൂടെയാണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വം പൂർത്തീകരിക്കുന്നത് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വമാണ് 'രാധ രാധ മാത്രം."[3] എന്ന കഥ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. തന്റെ അസ്തിത്വം തിരിച്ചറിയാനാകാതെ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനുവേണ്ടി അച്ഛനോടും അമ്മയോടും അസ്തിത്വത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുകയാണ് ഈ കഥയിലെ കഥാപാത്രം. സമൂഹം രാധയെ രാധയല്ലാതാക്കി മാറ്റുന്നു. വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവളെ ഒരു അതിഥിയെപ്പോലെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവൾക്ക് എല്ലാവരും സ്വന്തമാണ്. പക്ഷെ അവൾ എല്ലാവർക്കും അന്യയായി മാറുന്നു. താൻ അവരുടെ മകൾ രാധയാണെന്ന് തെളിവുകൾ സഹിതം അവൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും

അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അവസാനം പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ഒരേ സ്വരത്തിൽ അവൾ രാധയല്ല എന്നു പറയുന്നു. കഥ അവസാനിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. "നിരത്തിന് ഇരുവശവുമുള്ള വീടുകളിൽ നിലവിളക്കുകൾ കത്തിച്ച് വച്ചിരുന്നു. നാമംചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടികൾ അപരിചിതഭാവത്തോടെ അവളെ നോക്കി. കൂടുകളിലേക്ക് തിരിച്ചുപറക്കുന്ന പക്ഷികൾ ഒരപരിചിതയെക്കണ്ട് താഴോട്ട് കണ്ണെറിഞ്ഞു. സമുദ്രത്തിൽനിന്നുയരുന്ന കാറ്റിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ ഉലഞ്ഞു. കടൽ തിരതല്ലി. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഇരുട്ട് പരന്നു, നിറഞ്ഞു. പക്ഷികളും വൃക്ഷങ്ങളും സമുദ്രവും കാറ്റും ആകാശവും ഭൂമിയും ഏകസ്വരത്തിൽ പാടി: നീ രാധയല്ല. നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല."[4] ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു മുന്നിൽ നിസ്സഹായതയോടെ നിൽക്കുകയാണ് രാധ എന്ന കഥാപാത്രം. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലും അയാളുടെ അസ്തിത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനും അംഗീകരിക്കുന്നതിനും സമൂഹത്തിനുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ചിത്രീകരണമാണ് 'രാധ രാധമാത്രം.'

അസ്തിത്വബോധത്തിന്റെ മറ്റൊരു ആത്മപീഡനമാണ് 'അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടി'യിൽ 'ജയൻ' എന്ന കുട്ടി അനുഭവിക്കുന്നത്. അച്ഛനമ്മമാരുടെ വാത്സല്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വളർന്നു വന്ന ജയൻ ഒരു ദിവസം കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ മരണത്തിന് കീഴ്പ്പെടുന്നു. നിഷ്കളങ്കനായ ബാലന്റെ മനസ്സിൽ സംഘർഷഭരിതമായ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? മരണമാണോ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം? തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ വായനക്കാരെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു ഈ കഥയിലൂടെ. സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം പ്രായഭേദമന്യേ ഏതൊരാൾക്കും ഉണ്ടാകും എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ കഥ. ജയന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ കൂടി തീവണ്ടി ചീറിപ്പാഞ്ഞപ്പോൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കാനൊന്നുമില്ലാത്തവന്റെ ദുരന്തബോധമായി മാറി അഞ്ചരവയസ്സുകാരന്റെ ജീവിതം. മനുഷ്യസഹജമായ മരണാവബോധവും മരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ആഗമനമാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. റെയിൽവേ പാളത്തിൽ തല വെയ്പിച്ച് അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടിയെകൊണ്ട് ആത്മഹത്യ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിൽ കൂടി എം.മുകുന്ദൻ യാഥാർത്ഥ്യജീവിതത്തിന്റെ അബോധമണ്ഡലത്തെയാണ് ആവിഷ്കരിച്ചത്. മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വവിഭ്രമം ഒരു അവസ്ഥ എന്ന നിലയിലാണ് മുകുന്ദൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതൊരു തീവ്രമായ ആഘാതമാക്കി മാറ്റുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഉപസംഹാരം

എഴുത്തിൽ തന്റേതായ ആഖ്യാനതന്ത്രങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുക എന്നത് എം.മുകുന്ദന്റെ രചനകളുടെ മുഖ്യ സവിശേഷതയായി ഇവിടെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. മനോനിഷ്ഠ ഫാന്റസിയുടെ വിവിധ തലങ്ങളിലൂടെയുള്ള അന്വേഷണമാണ് മുകുന്ദന്റെ കഥകളായ 'നദിയും തോണിയും', 'പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ', 'രാധ രാധ മാത്രം', 'അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടി' എന്നിവ. പ്രത്യേകമായി എല്ലാവരെയും പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ശങ്കരൻകുട്ടിക്ക് അവസാനം 'താനാരാണ്' എന്ന ഒരിക്കലും മനസ്സിലാകാത്ത ചോദ്യമാണ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നത്. 'നദിയും തോണിയും' എന്ന കഥയിൽ മുന്നോട്ട് ഇനിയെന്ത് എന്ന ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വമാണ് ചോദ്യമായി ഉയരുന്നത്. അപ്രതീക്ഷിതമായി എല്ലായിടത്തും അന്യയായി മാറുന്ന രാധയിലൂടെ ജീവിതത്തിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും അനുഭവിക്കുന്ന അന്യവൽക്കരണത്തെയാണ്

'രാധ രാധ മാത്രം' എന്ന കഥയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സാധാരണ ആഖ്യാനതന്ത്രങ്ങളിലൂടെ പ്രായഭേദമന്യേയുള്ള മൃത്യുചിന്തയുടെ അവബോധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുത്തനുണർവാണ് 'അഞ്ചരവയസ്സുള്ള കുട്ടി'. യാഥാർത്ഥ്യജീവിതത്തിന്റെ മൂർത്തതയെ അവതരിപ്പിക്കാൻ എം.മുകുന്ദന്റെ കഥകൾക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ദർശനരൂപീകരണത്തിനും ആശയവൽക്കരണത്തിനുമായി ആധുനികതയുടെ സവിശേഷ രചനാതന്ത്രമായ ഭ്രമാത്മകതയുടെ സാങ്കേതികത ഉപയോഗിച്ചത് എന്ന് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം.

കുറിപ്പുകൾ

1. വത്സലൻ വാതുശ്ശേരി, കഥയും ഫാന്റസിയും, പുറം 101.
2. രാജകൃഷ്ണൻ വി., അവതാരിക, മുകുന്ദന്റെ കഥകൾ, പുറം 14.
3. അശ്വതി ആർ.പി.നായർ, മുകുന്ദന്റെ വരമൊഴികൾ, പുറം 19
4. മുകുന്ദൻ എം., മുകുന്ദന്റെ കഥകൾ, പുറം 221

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. അച്യുതൻ എം., ചെറുകഥ ഇന്നലെ ഇന്ന്, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2007
2. അശ്വതി ആർ.പി.നായർ, മുകുന്ദന്റെ വരമൊഴികൾ, ഉണ്മ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, ആലപ്പുഴ, 2018
3. മുകുന്ദൻ എം., മുകുന്ദന്റെ കഥകൾ, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1999.
4. വത്സലൻ വാതുശ്ശേരി, കഥയും ഫാന്റസിയും, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2004